

(2003/C 280 E/089)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0752/03
van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Raad

(11 maart 2003)

Betreft: Dreigementen tegen Chili en Mexico van de kant van de Spaanse premier naar aanleiding van de kwestie-Irak

Tijdens een persconferentie in Madrid op 27 februari jl. in aanwezigheid van de Britse premier Tony Blair heeft de Spaanse premier José Maria Aznar impliciet dreigementen geuit aan het adres van Chili en Mexico, die momenteel lid zijn van de VN-Veiligheidsraad. Deze dreigementen zouden verwezenlijkt kunnen worden indien deze landen de Verenigde Staten, die voor een oorlog tegen Irak zijn, niet zouden steunen. De Spaanse premier herinnerde eraan dat zowel Mexico als Chili afhankelijk is van associatieovereenkomsten met de EU, die door de regeringen en de parlementen van de lidstaten moeten worden ondertekend. Uit het tijdstip en de wijze waarop de Spaanse premier op dit feit heeft gewezen, aan de vooravond van de beslissende stemming over oorlog en vrede in de Verenigde Naties, kan worden afgeleid dat hij de bedoeling had te dreigen met een weigering van de Spaanse regering om de associatieovereenkomsten met deze landen te ondertekenen of te handhaven.

Hoe denkt de Raad te reageren op deze uitingen van de leider van de Spaanse regering? Is de Raad van mening dat het in politiek, moreel en institutioneel opzicht aanvaardbaar is dat op een dergelijke wijze voorbij wordt gegaan aan de wil van de Europese Raad en gepoogd wordt het door deze Latijns-Amerikaanse landen soeverein te bepalen standpunt te beïnvloeden, louter om tegemoet te komen aan de specifieke belangen en politieke standpunten van een land als de Verenigde Staten, dat niets met de EU te maken heeft?

Antwoord

(22 juli 2003)

1. Het is niet de gewoonte van de Raad om commentaar te geven op publieke verklaringen die zijn afgelegd door leden van regeringen van de lidstaten.
2. De Raad memoreert dat de algemene overeenkomst tussen de EU en Mexico op 8 december 1997 is ondertekend en op 1 oktober 2001 in werking is getreden. De associatieovereenkomst tussen de EU en Chili is op 18 november 2002 in Brussel ondertekend en de meeste bepalingen van deze overeenkomst worden sinds 1 februari 2003 uitgevoerd. De lidstaten moeten hun bekrachtigingsprocedures afronden voordat de overeenkomst kan worden gesloten.

(2003/C 280 E/090)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0766/03
van Isidoro Sánchez García (ELDR) aan de Raad

(12 maart 2003)

Betreft: Exploitatie van natuurlijke hulpbronnen in de Westelijke Sahara

Het bestuur van het gebied Westelijke Sahara door de regering van het koninkrijk Marokko is sinds dit gebied in 1975 door Spanje werd opgegeven herhaaldelijk in het geding geweest.

Niettegenstaande de verschillende politieke akkoorden die in het kader van de Verenigde Naties over de dekolonisatie van dit gebied zijn gesloten is het nu een algemeen bekend feit dat de Marokkaanse regering in oktober 2001 vergunningen heeft verstrekt aan twee internationale ondernemingen, een Frans en een Noord-Amerikaans bedrijf, om de energievoorraden in de territoriale wateren van de Westelijke Sahara aan te boren. Deze bedrijven hebben de Noorse onderneming TGS-NOPEC de opdracht gegeven eerste seismische onderzoeken te doen.

Op basis van het verslag van de juridische dienst van de VN-Veiligheidsraad van 29 januari 2002 kan worden aangenomen dat de door de Marokkaanse regering afgegeven vergunningen in strijd zijn met het volkenrecht, omdat exploitatie van de energievoorraden in dit geval voorbehouden zou zijn aan de bevolking van de Sahara.

Onlangs heeft de Noorse publieke opinie het bedrijf TGS-NOPEC verzocht in te zien dat zijn activiteiten in de wateren van de Westelijke Sahara in strijd zijn met het volkenrecht wat betreft het onderzoeken en mogelijk exploiteren van natuurlijke hulpbronnen in een niet-onafhankelijk gebied dat gedekoloniseerd wordt.

Hoe denkt de Raad, gezien het verslag-Lalumière van het Europees Parlement over de situatie in de Westelijke Sahara, alsmede de omstandigheden rond dit oude geschilpunt en de betrokkenheid van een bedrijf uit een lidstaat bij het onderzoek naar energievoorraden en de latere exploitatie hiervan, over het vraagstuk van onderzoek naar energievoorraden in de wateren van de Westelijke Sahara en de eventuele exploitatie hiervan?

Antwoord

(22 juli 2003)

De in de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en met de betrokken partijen gevoerde besprekingen over de definitieve regeling van het vraagstuk betreffende de Westelijke Sahara bevinden zich in een beslissende fase. De Raad volgt die besprekingen aandachtig en steunt onverkort de inspanningen van de persoonlijke gezant van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, de heer James Baker, met het oog op een duurzame oplossing waarbij het internationale recht, de mensenrechten en de democratie volledig worden geëerbiedigd. Voor de besprekingen in de Verenigde Naties is nu het cruciale moment aangebroken om een positieve uitweg uit dit bijna dertig jaar oude geschil te vinden.

De heer Baker is in januari naar de regio gereisd om de partijen en de buurlanden de voorwaarden van een voorstel voor een politieke oplossing van het conflict voor te leggen die, overeenkomstig resolutie 1429 (2002) van de Veiligheidsraad, zelfbeschikking garandeert. Het mandaat van de Minurso is verlengd tot en met 31 maart 2003, teneinde de partijen voldoende tijd te geven om het voorstel te bestuderen en daarop te reageren. De Veiligheidsraad heeft de secretaris-generaal gevraagd hem vóór 19 mei 2003 een nieuw verslag voor te leggen.

De Raad heeft nog geen bespreking gewijd aan de specifieke kwestie die het geachte parlementslid aan de orde stelt.

(2003/C 280 E/091)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0773/03

van Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) aan de Commissie

(12 maart 2003)

Betreft: Budgetoverschrijdingen bij aanleg Attiki Odos

Op mijn vraag (P-0239/03)⁽¹⁾ heeft de Commissie kennelijk uit misverstand geen antwoord gegeven op wat ik bedoelde te vragen. In haar antwoord vermeldt zij namelijk dat de aanlegkosten van de Attiki Odos 1713 miljoen euro bedragen, wat minder is dan het bedrag van 3175 miljoen euro dat zij noemde als antwoord op een eerdere vraag van mij (E-2894/01)⁽²⁾, blijkbaar doordat zij zich in haar laatste antwoord beperkt tot de periode 2000-2006. Ook geeft zij niet aan of er overschrijdingen zijn geconstateerd en waaraan die overschrijdingen zijn toe te schrijven.

Daarom vraag ik de Commissie nogmaals:

- Wat was het budget voor de Attiki Odos toen met de uitvoering van het werk werd begonnen?
- Welke overschrijdingen zijn er geconstateerd vanaf het begin van de uitvoering tot op heden en wat zijn de redenen voor die overschrijdingen?
- Hoe hoog zijn de totale kosten voor de aanleg van de Attiki Odos, zoals die uiteindelijk in de loop der tijd en met de geconstateerde overschrijdingen tot stand is gebracht?

⁽¹⁾ PB C 161 E van 10.7.2003, blz. 200.

⁽²⁾ PB C 115 E van 16.5.2002, blz. 189.